

**Ballade på
Bullerborg**

Filmproduktion BARFOD
præsenterer

BALLADE PÅ BULLERBORG

- et stykke
med
spøgepølse

Instruktion: *Sven Methling*
Manuskript: *Hartvig Andersen*
Drejebog: *Bob Ramsing*

Personerne:

Flink *Svend Asmussen*
Villy *Ulrik Neumann*
Hannibald Jensen kaldet Hannibald,
pølsefabrikant *Helge Kjærulff-Schmidt*
Fanny Hannibald Jensen *Sigrid Horne-Rasmussen*
Pia Hannibald Jensen, deres datter *Ghita Nørby*
Kristoffer Buller af Bullerborg *Johannes Meyer*
Per Buller *Ebbe Langberg*
Irma, kropige *Mimi Heinrich*
Gurli, kropige *Kirsten Verner*
Landsretssagfører Krach *Johannes Marott*
Fru Lulu Lassen, hans veninde *Vera Gebuhr*
Madmoder på kroen *Marie Brink*

Foto: *Kjeld Arnholtz* - Lyd: *Aksel Pless og Henning Møller* - Regi: *Mac Laren* - Assistent: *Frank* - Make-up: *Else Hennings og Sonja Jensen* - Instruktørassistent: *Ditte Restorff* - Klip: *E. Schlüssel* - Still-foto: *Erik Overbye* - Underlægningsmusik, arrangement og direktion: *Erik Schultz* - Produktionsledelse: *Hans Barfod* - Musik og tekst: *Svend Asmussen og Ulrik Neumann*. - Kostumer leveret af SALLING, Aarhus - Vinkælder monteret af JENS CHRISTENSEN.

Udlejning: A/S EXCELSIOR FILMS

Handlingen:

To farende svende og muntre musikanter, Flink og Villy, standser en dag op ved en kro, hvor de får øje på to raske kropiger, Irma og Gurli. Der opstår sympati ved første blik mellem pigerne og de to musikanter, men munterheden får en brat afslutning, da krokonen indfinder sig og jager Flink og Villy på porten.

De to gavtyve trasker igen ud ad landevejen, indtil de hen på eftermiddagen trætte og udasede når frem til det gamle slot Bullerborg. Musikanterne beslutter at give et nummer på slotspladsen i håb om at få natlogi i laden, men de opdager snart, at

slottet er øde og forladt. Forsigtigt kikker de indenfor, og da de efter en grundig rekognoscering, der navnlig omfatter slottets vinkælder, ikke støder på en levende sjæl, beslutter de indtil videre at slå sig ned på Bullerborg. Under en improviseret, men derfor ikke mindre animeret fest i riddersalen, fejrer de to gavytve deres uventede held.

Men allerede næste dag indfinder der sig gæster på slottet. Det er den kendte sagfører Krach, der er i selskab med sin veninde, fru Lulu Lassen. Af parrets samtaler fremgår det, at den unge greve, Per Buller, ikke har kunnet klare den gæld, faderen efterlod ham, og fornylig er rykket ud af slottet, som den store pølsekoncern Hannibald A/S nu har erhvervet sig for en slik.

I mellemtiden har Krach erfaret, at der klos op ad slottet påtænkes anlagt en flyveplads, der vil få dets jorder til at ryge op i pris. Sagføreren og fru Lassen pønser nu på, hvordan de kan få lokket slottet fra fru direktør Hannibald, så de selv kan stryge fortjenesten. Skjult har Flink og Villy aflyttet hele komplottet og samtidig givet de to sammensvorne fornemmelsen af, at det spøger på Bullerborg.

Dette bliver udgangspunktet for hele Krachs plan om at komme i besiddelse af Bullerborg. Næste week-end aflægger han besøg på slottet sammen med dets nye ejere, den moderne forretningskvinde, fru direktør Hannibald, hendes tøffelhelst af en mand og deres datter Pia, der drømmer om gammel kunst, hver gang mo-

deren begejstret udbreder sig om alle de banale moderniseringer, hun vil indføre på Bullerborg.

Det nye herskab hilser på slottets personale, der i mellemtiden er blevet forøget med Irma og Gurli, men Krach, der hele tiden har haft mistanke til Flink og Villy, tager de to gavytve i strengt forhør og afslører dem. Han lover dem at tie, hvis de til gengæld vil hjælpe ham til at give fru Hannibald en sådan forskrækkelse, at hun aldrig mere ønsker at sætte sine ben på Bullerborg, men hurtigst muligt prøver at komme af med sin nyerhvervelse. Sagføreren indvier derefter Flink og Villy i sin plan. De to gavytve skal begynde at husere i det gamle slot, Flink som rustningsklædt spøgelse, der vil skræmme fru Hannibald fra vid og

sans. Pia har imidlertid truffet den unge greve, der midlertidig er forvalter på avlsgården, og de to unge er kommet til at holde af hinanden.

Og så tager løjerne fart. I starten går alt, som Krach har beregnet, men så dukker ikke alene den unge greve op, tilkaldt af Pia, men også en anden person, der viser sig som alle tiders ekspert i spøgelsesbranchen — og overfor denne overmagt må Krach og hans allierede tilsidst vige, mens Hannibald viser sig som et mandfolk, vågner op og får sat sin kone og tingene på rette plads, hvorefter fryd og idyl igen sænker sig over det gamle, sagn-omspundne slot.

*Musik og tekst til samtlige melodier er skrevet af
Svend Asmussen og Ulrik Neumann*

Filmens melodier er udkommet hos Odeon

Flink og Villy

Pige søges — pige søges,
blæs på din værdighed,
stol på din færdighed,
du får chancen her — hvis ellers du er
flink og villi' — flink og villi',
frisk og ferm til lidt af hvert,
køn og kyndig,
ung og yndig
skal du nok få resten lært.

Pige søges — pige søges,
alt, hvad dit kvindekøn
gi'r dig i findeløn,
deler jeg med dig — hvis ellers du er
flink og villi' — flink og villi',
sød og smart og sjov og kær,
slank og smækker,
lun og lækker
får du gratis friplads her.

Pølsesnæk

En pølse —
ska' serveres med føl'se
uden savsmuld og strø'else
og på tretårnet søl';
medister
er jo straks no'et tris'ter,
hvis man ikke har øl.

Værs'artig!
De'r inviteret til parti
på balloner med fars i
i den bajerske stil;
en Wiener
ka' måske kaldes finer',
men en kende steril.

Det er Hannibalds de dyre
af indmad og nyre
med mos og garniture;
vi ta'r en lille spids
af denne støvede Chablis;
lidt mere
har De fine manere'
sku' De ta' no'en flere,
det er bare et vink.

En pølse —
ska' serveres med føl'se
samt af Villy og Flink.
Det er Hannibalds de fine
i souce Brilliantine
med Pom de la Kusine.

Vi ta'r et lille nap
af denne Chateau neuf du Pap'.
Deres nåde,
ta' lidt let på det våde,
man ska' drikke med måde
i den fornemme hal.

En pølse —
ska' serveres med føl'se,
det er et krævende kald,
der er heldigvis intet, der smager
som en pølse fra Hannibald.

Kristoffer

Hvorfor går Kristoffer mon igen?
Og når han går — hvor går så manden hen?
Mon han leder efter katten,
når han rasler rundt i natten — eller hva’?
Uha-uha-uha!

Har han stjålet syltetøj fra mor?
Bøvsed’ han ved riddersalens bord?
Er den gustne gladiator
en kasseret radiator — eller hva’?
Uha-uha-uha!

Får man klemmelus i hånden,
når man siger godda’ til ånden?
Er hans harnisk kun et ombygget komfur?
Ble’ Kristoffer mon fordømt,
fordi grevinden forsømt,
hvergang han skænkede’ jomfru Tove sin amour?
Hvorfor går Kristoffer mon igen?
Hvorfor dette endeløse rend
gennem vægge — op ad trapper,
i saloner og karnapper? — a’ han ka’.
Uha-uha-uha!

Er den grumme Hr. Kristoffer
kun en sølle gammel bluffer?
Er det hele bare barnemad og pjank,
kun en skygge, der vil flygte
for en simpel Nefalygte,
kun en gammel bulet keddel uden hank?
Hvorfor går Kristoffer mon igen?
Hvorfor dette endeløse rend?

Midt om natten, når vi sover,
holder denne gamle sjover
hele herregården vågen
med sin skrigen og sin råben
gennem vægge — op ad trapper
i saloner og karnapper — a’ han ka’.
Uha-uha-uha!

Søforklaring

Vi kom gående på landevejen forleden kl. fem,
så siger jeg til Villy: Vi må se at komme frem
og finde os et hvilehjem. Så vi har faktisk egentlig aldrig
rigtig været ansat her.

Se nu ligger det jo sådan, som De sikkert kan forstå,
at man bli'r lidt mat i sokkerne, når mørket falder på,
og har turet rundt i gårdene, så vi har faktisk egentlig aldrig
rigtig været ansat her.

Nå, vi tæller vore skillinger.
De har ikke fået trillinger,
og så siger min makker —
ja, så siger Villy:
Jeg bli'r aldrig mere glad,
før jeg får et måltid mad,
det må gerne være godt og navnlig billig;
vi må finde os en kro,
hvor betjeningen er go',
for vi trænger t' a' få pudset vore sko.
Og så siger jeg: »Du er mør«.
»Tror du nogen direktør
sælger værelser for femogtyve ør?«
Vi må finde noget andet,
vi må længer' ud på landet,
for man er jo ikke nogen millionær.
Og så kom vi altså gå'ene,
der var ikke nogen måne,
det var oven i købet temmelig dårligt vejr.
Og så ligger der et slot,
ja, det ligger smadder flot,
vi går ind og ser os om,
hele gården ligger tom,
kælderdøren står på klem,
og så fører vi os frem,
det var Villy (Flink), der fandt på det.
Var det mig?

Det var ikke for at tigge eller noget vi vil ta',
bare for at kigge, vi vil bare si' goddag,
Ja, så blev vi hængende.

Piger: Så, nu vil altså drengene
ha' lov at sige: Å, jeg ber'!

Ja, De sidder nok lidt stirrende,
det lyder lidt forvirrende,
det samme gælder pigerne;
men det var en fornøjelse
at træffe Deres spøgelse,
så vi har faktisk egentlig aldrig rigtig været ansat her.

